

EL POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

+PATRIMONI, +POBLENOU

- **Contra la inseguretats i la marginació**
- **Quin futur per la Pça. del Sagrat Cor?**
- **No volem un Poblenou dividit**

ANIMALS - VETERINARIA

Clínica veterinaria El Poblenou
Camí antic de València, 18
T. 93 300 87 26
La Guineu Marià Aguiló, 128
T. 93 221 75 25

ARTS GRÀFIQUES

Aleu Gràfiques
Llull, 48-52 3er4a

CAFETERIA • GELATERIA

El Tio Ché
Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

ELECTRODOMÈSTICS

M.I.B.S.E.
Almogàvers, 233
T. 93 300 51 16

ENTITATS • FUNDACIONS

Prohabitat 2000
Avinyó, 32

FARMÀCIA/HERBORISTERIA

Taulat-62
Taulat, 62 T. 93 225 36 40

JOIERIA

Kore Rbla. Poblenou, 44
T. 93 309 18 86

ÒPTICA

Multiópticas Visio
Rbla. del Poblenou, 129-131
T. 93 300 50 89

MODA/PERFUMERIA

Villaroya Sabaters
Rbla. Poblenou, 45
T. 485 27 90

PAPERERIA

Copiràpit
Lope de vega, 45
T. 93 300 35 07

PERRUQUERIA

Francesc Creixell
Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

PUBLICITAT

Guti's Diseño
Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª
T. 93 300 51 05

QUEVIURES

El mon del pernil
Sancho Àvila, 176
T. 93 320 83 67
Carnisseries Trinxant
Amistat, 22 T. 93 225 43 43
Fruiteries July
Llull, 181 T. 93 485 23 33
Pastanaga Fruits
B. de Roda, 48-50
T. 93 303 00 29

MOBLES • DECORACIÓ

Destil
Pujades, 174
T. 93 485 35 74
Plaza
Pallars, 232
T. 93 300 32 57

RESTAURANT

Sol, Restaurant
Llull, 338
T. 93 307 29 96

SERVEIS MÈDICS

Clínica Dental Glòries
Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª
T. 93 485 37 93

TALLER • FERRETERIA • INSTAL·LACIONS

Artimetal
Pallars, 392-400
T. 93 307 09 42
Rapiclau
Dr. Trueta, 236
T. 93 221 13 80

• SI ET VOLS ANUNCIAR O COL·LABORAR A LA PUBLICACIÓ TRUCA AL **93 266 44 41**

~ ~ ~ **FESTA MAJOR POBLENOU** ~ ~ ~

Dia 17 de setembre, a les 19h. - Plaça Prim
Les Havaneres de l'Associació de Veïns i Veïnes a la Plaça Prim

~ **GRUP MARINADA** ~

farmàcia
TAULAT
62

OBERT DE 9 A 22 HORES ELS
365 DIES DEL ANY

Taulat, 62 08005 BCN
Tel. 93 225 3640

COPIRAPIT
Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN
PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

TRINXANT
SERVEI A RESTAURACIÓ
SERVEI A DOMICILI
Amistat, 22
Mercat Unió, 27, 49
Tel. 93 225 43 43
93 225 30 03
Fax 93 225 43 43
www.trinxant.com

VOLEM AGRAÏR LA COL·LABORACIÓ DELS SEGÜENTS SPONSORS

Els ciutadans demanen compromís i coratge a les administracions

Just abans que la calor d'agost acabés d'aturar el darrer moviment de la ciutat per lliurar-la temporalment als visitants, els esforços de la gent organitzada en el moviment Salvem Can Ricart continuaven ben vius per evitar que, a recer de les vacances estivals, es produïssin enderrocs selectius afectant de manera irreversible el futur de la fàbrica, i per extensió, el futur del Poblenou. Per ordre judicial, la policia havia precintat la nau de l'empresa Ricson aprofitant el tancament per vacances. Poc després el marquès, propietari majoritari de Can Ricart, va fer desmuntar les teulades de la nau precintada, acció aquesta que fou aturada pel conjunt de ciutadans alertats pel dispositiu webcam instal·lat com avisador. Els mitjans de comunicació es feren ressò, aquesta vegada, en ple agost de la renyina entre els defensors del patrimoni de Can Ricart i els propietaris. El més important era evitar enderrocs indiscriminats durant l'estiu que podien comprometre greument el marc de les converses entre administracions, grups polítics i entitats ciutadanes per cercar una acord definitiu que situï el futur del conjunt patrimonial de Can Ricart en el lloc que mereix i que necessita la ciutat.

Els treballs de recerca sobre el patrimoni industrial de la ciutat, impulsats pel Fòrum de la Ribera del Besòs, amb la col·laboració de professionals i especialistes, ha anat aportant dades i arguments en favor de la conservació completa de Can Ricart. No com una proposta maximalista, com alguns han volgut interpretar, sinó per coherència documental i llegibilitat històrica i arquitectònica, aprofitant que això no comprometria l'execució dels aprofitaments urbanístics legítimament compromesos pel pla 22@. El darrer dels documents aportats és un assaig de maqueta per ordinador que pretén mostrar tot el conjunt restaurat. L'evidència doncs, que a la llum de les dades que tenim ara, hi ha una millor solució d'ordenament dels espais del Pla de Parc Central, conjugant història, identitat i desenvolupament, amb qualitat urbana, ja no és qüestionada pràcticament per ningú. ¿A què esperar doncs per fer les rectificacions conseqüents?

La consciència del valor patrimonial del llegat industrial a anat augmentant en els darrers anys gràcies als estudis fets i a la insistència d'alguns tècnics i de col·lectius ciutadans i acadèmics diversos. Una prova de la creixent sensibilitat son les dues proposicions no de llei presentades al Parlament de Catalunya sobre la conservació del patrimoni industrial del Poblenou i sobre Can Ricart que es debatran aquesta tardor. També l'Ajuntament de Barcelona està enllestit un instrument administratiu per catalogar i protegir aquest patrimoni. ¿Tindria cap sentit doncs, en ple procés de debat sobre el nostre patrimoni industrial com a valor cultural i urbanístic, deixar perdre la peça principal, Can Ricart, per simple inhibició de l'estament polític davant l'interès crematístic dels promotors immobiliaris de torn?

La junta

índex

Guia Comercial	2
Editorial	3
S.O.S. Poblenou	4
Vida de Barri	6
Can Ricart	8
Urbanisme	11
Apropem-nos	12
Notícies	14
Bústia	15

EL POBLENOU#42 set.2005

Edició: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN
Tel. 932 664 441 • E-Mail: avpoblenou@wanadoo.es
dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

Portada: Maqueta virtual de Can Ricart
(Grup de Patrimoni Industrial del Fòrum Ribera del Besòs)

Equip de Redacció: Marc Andreu, Salva Clarós,
Manel Martínez, Montse Milà, Joan Maria Soler,
Carles Canela.

- Fotografia: S. Clarós, C. Canela, M. Milà.
- Correccions: Laura López
- Disseny Gràfic: David Gutiérrez
- Impressió: Gràfiques Aleu
- Publicitat: Marian Guardiola 667304118

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

DOMICILIACIÓ DE REBUTS

Rebràs la revista a casa per correu postal

Fes-te soci de l'Associació

SOCI NÚM: _____
SR. DIRECTOR DE CAIXA/BANC: _____
feu efectius els rebuts que us presenti l'Associació de Veïns Poblenou
corresponents a la quota anual de soci d'aquesta entitat

NOM DEL SOCI: _____
contra el meu Compte/Llibreta Núm: _____

OFICINA: _____ Firma del titular
del compte/llibreta:

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

C/ Pallars, 277 08005 BCN Tel. 932 664 441

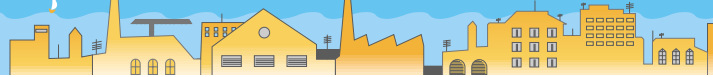
NÚM: _____ DATA: _____
NOM i COGNOMS: _____
ADREÇA: _____ POBLACIÓ: _____ C.P: _____
TELÈFON: _____ DNI: _____
Quota anual, 15 € Quota de suport: _____
Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:

CODI DOMICILIACIÓ:

_ _ _ _ _	_ _ _ _ _	_ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
ENTITAT	OFICINA	CONTROL	NÚM. COMPTE

Firma: _____

No volem un Poblenou dividit

Ja fa algun temps que l'Ajuntament de Barcelona va encarregar un estudi per a una nova distribució territorial que afecta els barris de la ciutat. El que es proposa és reestructurar la delimitació dels barris perquè aquests no superin els 25.000 habitants, i considerar-los unitats funcionals per a la seva dotació d'equipaments i serveis. El nou criteri pot xocar amb la identitat social i històrica de les barriades de la ciutat. És el cas del Poblenou, que quedaria dividit en cinc parts, segons la proposta feta per l'equip de l'alcalde Clos. Però qüestionar els barris actuals, que tenen una singularitat cultural des d'on s'articula la convivència i el dia a dia, té el risc d'afectar també el teixit associatiu de la ciutat i acabar condicionant la vida de barri a criteris estrictament administratius sense cohesió ni vida pròpia.

Dibuix realitzat per un nen veí del Poblenou en el programa "El barri, espai de convivència" de la FAVB.

D'ON PARTEIX L'ACTUAL DIVISIÓ DE BARRIS

El municipi de Barcelona tenia un milió d'habitants, just després de la Guerra Civil. Els anys cinquanta i seixanta van ser de gran creixement, gràcies a la immigració, tot arribant a finals dels setanta a 1.900.000 habitants. Durant la dècada següent aquesta tendència va canviar, i Barcelona va començar a perdre població. Al cens de 2003 érem 1.582.000 habitants. Durant els anys de creixement, l'augment de la població i l'elevada quantitat de necessitats que es generaren van donar lloc a un creixement anàrquic de la ciutat que aprofitaren en benefici propi les classes dominants. Fou en aquestes condicions, i en part com a resposta a elles, que va sorgir, a principis dels anys setanta, el moviment veïnal. I va ser aquest moviment associatiu veïnal el que, en dinamitzar els veïns, va fer que aquests redescobriessin el propi barri.

Transcorregut un llarg procés de gairebé dos anys de treball, la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (Favb) va presentar, el desembre de 1980, un pla consensuat dels barris de Barcelona. El treball es justificava, en primer lloc, per la divisió administrativa de Barcelona en deu districtes. Calia garantir que els nous districtes no partissin les unitats veïnals existents. Una segona raó era la conveniència de reforçar i consolidar el coneixement de la ciutat i dels seus barris entre els barcelonins, donat que sobre els barris de Barcelona s'havien fet molts estudis, però en no existir acord sobre els seus límits, aquests treballs no eren comparables.

En aquests context van aparèixer barris nous. Però d'altres ja tenien molts anys d'història, com és el cas del Poblenou. Com dèiem a l'editorial del número de desembre de 2004: "una característica del Poblenou és que tothom es reconeix part integrant de la mateixa singularitat veïnal. Tant els del Taulat, el cementiri, el barri de la Plata o els de PereIV-Trullàs, o bé la gent del Bogatell, i de la França xica, o els dels grups cooperatius de Bac de Roda, el Sagrat Cor, o la Pau i Justícia, son gent del Poblenou com s'hi senten,

també del Poblenou, els veïnats de Bolívia – Les Glòries, Paraguai i Perú, o l'antic Rancho Grande – Diagonal Mar. Encara que la nova realitat urbana ha agregat habitatge a Vila Olímpica, Front Marítim, a la Rambla nova o a l'anomenat nou eixample – l'Antiga Torres Herreria –, el Poblenou és la identitat comuna de tots".

PROPOSTA DE L'AJUNTAMENT

Tot i reconeixent que la definició dels barris és dinàmica i per tant no es pot pretendre un mapa de barriades definitiu, la proposta de l'Ajuntament no respon a cap realitat ni demanda generalitzada com sí va passar als anys vuitanta. D'aquesta proposta, que l'Ajuntament qualifica com a "un nou impuls per a una ciutat més pròxima" en resultarien a l'entorn de 70 barris (entre 4 i 10 per Districte) amb una població mitjana de 20.000 – 25.000 habitants. El barri del Poblenou en seria el més afectat, ja que quedaria dividit en cinc parts.

VALORACIÓ POLÍTICA

Aquesta nova proposta creiem que conté una clara intencionalitat política. En primer lloc, amb l'argument d'apropar els equipaments a la gent, es posaria en qüestió el pla d'equipaments del Poblenou. Ens explicarem: alguns responsables municipals creuen que la "ratio" d'equipaments per nombre d'habitants, contemplada en el Pla d'Equipaments del Poblenou, elaborat i signat entre Ajuntament i entitats el juliol de 2001, és excessiva i està per sobre del pla d'equipaments que l'Ajuntament dissenya per a tota la ciutat. En segon lloc, amb l'argument de la participació es vol crear un consell de barri que, de dur-se a la pràctica, atomitzarà la possibilitat d'una incidència real en els òrgans de decisió política de l'Ajuntament. Amb la dificultat afegida de veure com es multipliquen, les convocatòries de reunions que poden acabar d'ofegar a les mateixes entitats amb recursos limitats per atendre el seu treball de base.

Poblenou és Poblenou

L'AVPN, amb el suport de la Coordinadora d'Entitats, endeguem una campanya d'adhesions i recollida de signatures per oposar-nos a la divisió del barri del Poblenou amb el següent manifest:

Després de canviar tot el barri, ara l'Ajuntament vol dividir-lo i canviar-li el nom de sempre, Poblenou, per d'altres pensats des d'un despatx municipal. ¿Quins interessos amaga aquest nou part i bateig de barris suposadament nous?

A la vista de com va la transformació del Poblenou podem creure que l'Ajuntament l'ha entès com un territori on fer grans operacions urbanístiques i no com un barri que té una rica història i tradició, on hi ha un veïnat que s'ha fet seu aquest entorn que, lògicament, té problemes i mancances però, també, racons entranyables. La transformació del Poblenou hauria d'haver fet front els problemes existents i, a la vegada, haver estat respectuosa amb els signes d'identitat que ens feien sentir-nos com a casa nostra. Però el motor de la transformació no ha estat la participació ciutadana sinó uns agents especulatius que han aconseguit partir el Poblenou en vuit grans plans urbanístics, tot segregant terrenys i dividint el barri en funció dels grans propietaris del sòl.

La prova de tot plegat és que el Pla d'Equipaments va requerir tres anys de mobilitzacions i en requerirà molts més per concretar-se; que costa Déu i ajuda que el polèmic Pla 22@ es faci respectant la barreja d'usos (habitatge, comerç i treball) tradicional al barri, i que va ser la pressió veïnal que va aconseguir salvar a l'últim moment Can Saladrigas, cosa que no ha estat possible amb molts d'altres elements del patrimoni històric, alguns ja enderrocats i d'altres, com Can Ricart, en perill. Testimonis de la transformació, en pròpia pell, han estat els gairebé mil veïns i veïnes que han hagut de canviar de casa en un procés d'expropiació especialment dolorós.

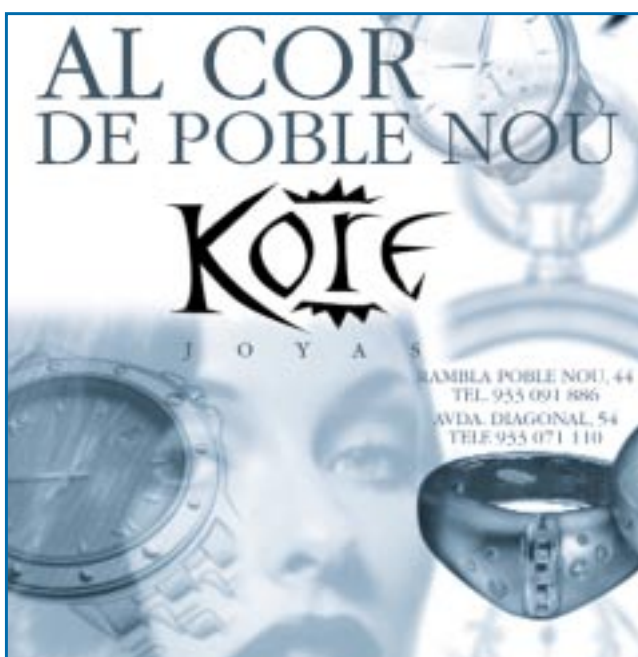
Com que aquests canvis no han estat governats per la gent que vivim al barri, s'ha produït inevitablement la no

identificació de les zones renovades com a part del vell Poblenou. Però no tan sols s'està perdent la identitat i el sentiment de pertinença al barri, sinó que, i això és més greu, s'ha obert un procés de substitució social denunciat reiteradament pel moviment veïnal i en la campanya Volem seguir vivint al Poblenou.

No ens ha d'estranyar, doncs, que després de canviar de dalt a baix el barri, ara l'Ajuntament li vulgui canviar el nom. A la proposta que Joan Clos ha batejat com La Barcelona dels barris només es dirà Poblenou una part de l'espai que hi ha entre els carrers Llacuna i Bac de Roda. El barri de la Plata, per exemple, formarà part de la Vila Olímpica; la placeta dels Pescadors no estarà al Poblenou, sinó al nou barri de Diagonal-Mar; la parròquia del Sagrat Cor també deixarà de ser del Poblenou, i llocs tan significatius en la nostra història com l'Ateneu La Flor de Maig i l'Ateneu Colón pertanyeran al nou barri batejat com a Llacuna-Glòries.

No volem que el Poblenou mori. I la primera condició perquè els nouvinguts siguin conscients que viuen en un territori que té una rica història i personalitat és que sàpigen que vénen a viure a un lloc que es diu Poblenou. Ningú pot pretendre des d'un despatx traçar unes línies per dividir-lo. Aquí, des del segle XIX, generació rere generació s'ha sentit poblenovina. Fins i tot, orgullosa de ser-ho, com va passar abans que Poblenou fos annexionat a Barcelona: hi va haver gent que va demanar independitzar Poblenou de Sant Martí. De resultes d'aquest anhel es va decidir construir l'edifici de Ca la Vila, avui seu del districte, amb la façana principal mirant cap al Poblenou. Tot al contrari que ara, quan l'Ajuntament ens ha girat l'esquena.

És per tot això, en resum, que els i les sotasignants demanem que l'Ajuntament reconsideri la seva proposta de desmantellar i rebatejar el barri del Poblenou.

Quan la convivència se sent amenaçada

Les veïnes i veïns compresos entre els carrers Pallars, Badajoz, Ramon Turró, Llacuna i els seus voltants, estan preocupats per una sèrie d'incidents que afecten la seva seguretat, protagonitzats per un grup de menors sense sostre. El fet no es nou, i ja en el seu moment, es va crear una comissió de seguiment formada per les AAVV de Vila Olímpica i Poblenou, juntament amb la parròquia de Sant Francesc i l'escola Voramar, perquè també amb l'Ajuntament i la Generalitat es fes un control del centre d'acollida de menors immigrants Alcor, situat al carrer Ramon Turró. Últimament, la gravetat dels fets ha provocat que els veïns sortissin al carrer per manifestar la seva condemna i demanar solucions a les administracions. Les característiques actuals desborden el centre Alcor i amplien la conflictivitat a algunes naus ocupades per aquests menors, que les fan servir com allotjament. La convivència és molt fràgil i les conseqüències del seu

trencament poden ser imprevisibles. És responsabilitat de tots vetllar perquè això no passi; sobretot, perquè la llibertat i la seguretat són valors democràtics irrenunciables. Però també cal tenir en compte que el fenomen dels menors desemparats és molt complex i les lleis actuals donen les competències i responsabilitats a la Generalitat, que en té la tutela. Aquesta tasca, però, s'ha de fer amb condicions i recursos suficients. Els veïns han assumit i assumeixen el fet de tenir un centre de menors al costat, però també demanen que si es genera conflictivitat al carrer aquesta sigui eradicada. És lamentable que els menors vinguts d'altres països, però també podríem dir-ho dels d'aquí, es facin malbé amb la droga i la violència gratuïta. Cal que les administracions donin prioritat a aquesta problemàtica i desenvolupin les tasques pedagògiques i educatives per fer-hi front.

Manifestació de ciutadans del Poblenou

Contra la inseguretat i la marginació, alternatives socials

L'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou (AVPN) ha estat des de el primer moment al costat de les veïnes i veïns que s'han manifestat en protesta per la inseguretat al barri motivada principalment per menors desemparats.

En un primer comunicat emès pels veïns, es demanava que es desallotgessin les cases ocupades per aquests menors i que les administracions dediquessin més recursos a la seva tutela.

A la reunió mantinguda el 4 de juliol, amb representants de l'Ajuntament i la Generalitat, i a la qual estaven representades la parròquia de Sant Francesc, l'escola Voramar, l'AV Vila Olímpica i l'AV Poblenou, i un grup de veïns afectats, es van adquirir per part de les administracions cinc compromisos:

Incrementar la presència policial amb actitud preventiva i disuasòria.

Lliurar a la DGAIA (Direcció General d'Atenció a la Infància i Adolescència) tots els menors desemparats que estan deambulant pel carrer.

Tapiar les cases ocupades.

Dedicar varis educadors de carrer a complementar la tasca educativa d'aquests menors.

Establir un calendari de reunions perquè la comissió de seguiment pugui valorar l'evolució del problema.

Aquests compromisos s'han acomplert en part, però sobretot cal reforçar i donar prioritat als recursos per atendre els menors. El centre Alcor, depenent de la Generalitat, està sobresaturat i cal evitar que els menors n'entrin i surtin sense control.

Estem preocupats per l'evolució del conflicte, que per altra banda ja s'havia denunciat fa molt de temps. Ara els veïns han dit "JA N'HI HA PROU". Però també estem convençuts que la solució de fons del problema és incrementar les mesures educadores i d'integració, i per això reclamem a les administracions que donin prioritat i dotin de recursos aquestes accions.

Valorem positivament el comportament cívic dels veïns i veïnes en les mobilitzacions, on, entre altres coses, s'ha vigilat que no afloressin actituds racistes o xenòfobes. Esperem que a la reunió que s'ha de fer amb l'Ajuntament i Generalitat es doni resposta a aquestes demandes.

Barcelona, 18 de juliol de 2005

MULTIOPTICAS VISIO

Núm. 1 EN SERVEIS ÒPTICS

combina2

2 gafas por
98€
con cristales incluidos

Rbla. del Poblenu, 129-131 • tel. 933 005 089

Som a la Rambla nova!

Sobre Can Ricart, el Poblenou i el 22@: Què diem? Què diuen?

El grup de patrimoni industrial del Fòrum de la Ribera del Besòs, àmbit de debat en el qual hi ha entitats, escoles, instituts i associacions de veïns de la zona, ha publicat i difós recentment un conjunt de treballs de recerca i proposta per revaloritzar el llegat fabril de Barcelona. En concret, els diversos estudis publicats demostren la vàlua del conjunt de Can Ricart, així com l'interès estratègic de preservar-lo com a conjunt integrat en les trames urbana, productiva i cultural de l'àrea de desenvolupament 22@.

A continuació detallem la relació de treballs i estudis, que són a la disposició de qui hi estigui interessat, mitjançant les webs:

<http://www.forumriberabesos.net> • <http://www.salvemcanricart.org>
<http://www.hangar.org/html/index.php> • <http://www.ub.es/geocriit/bw-ig.htm>
<http://www.iec.es/schct> • http://sos-monuments.upc.es/sos_m.htm
<http://www.entornsriubesos.net/>

RELACIÓ DE TREBALLS:

PROPOSTA DE PLA INTEGRAL DE PATRIMONI INDUSTRIAL DE BARCELONA. (Grup de patrimoni industrial del Fòrum de la Ribera del Besòs. Barcelona, maig de 2005)

ESTUDIS PER AL PLA DIRECTOR DE PATRIMONI INDUSTRIAL DEL POBLENOU. (Grup de patrimoni industrial del Fòrum de la Ribera del Besòs. Barcelona, maig de 2005)

PETICIÓ CIUTADANA SOBRE CAN RICART I EL POBLENOU. (Grup de patrimoni industrial del Fòrum de la Ribera del Besòs. Barcelona, maig de 2005)

CAN RICART ESTUDI PATRIMONIAL. (Grup de patrimoni industrial del Fòrum de la Ribera del Besòs. Barcelona, maig de 2005)

CAN RICART UN NOU PROJECTE. (Grup de patrimoni industrial del Fòrum de la Ribera del Besòs. Barcelona, maig de 2005)

CAN RICART ESTUDI DE SÒL I SOSTRE. (Grup de patrimoni industrial del Fòrum de la Ribera del Besòs)

SOBRE EL MOMENT ACTUAL DEL PLA 22@BCN. (Grup de patrimoni industrial del Fòrum de la Ribera del Besòs. Barcelona, juliol de 2005)

CAN RICART MAQUETA VIRTUAL. (Grup de patrimoni industrial del Fòrum de la Ribera del Besòs. Barcelona, juliol de 2005)

Can Ricart és un document històric excepcional. El més important testimoni de la revolució industrial que conserva encara San Martí.

El FRB, dins la sèrie de documents CAN RICART, un patrimoni únic, un futur brillant, un model de fer ciutat, acaba de presentar un treball de rehabilitació virtual per la imatge, obra de Meri Martorell i Marta Urbiola, que mostra com quedaria el conjunt després de la rehabilitació.

Sobre Can Ricart s'ha dit, per boca d'algunes personalitats de la política i de l'àmbit professional i acadèmic, que es tracta d'una ruïna arquitectònica, i que les empreses que hi treballen no mereixen continuar en aquell indret.

Creiem que són opinions en molts casos desinformades i dirigides per desacreditar al moviment ciutadà que defensa el vell recinte industrial. També és veritat que prop de 200 persones, entre professionals, acadèmics i representants del món cultural i associatiu de la ciutat, s'han adherit a la carta oberta adreçada al president de la Generalitat demanant la preservació del conjunt sencer de Can Ricart. Pel que fa al patrimoni arquitectònic de Can Ricart, el qualificatiu pejoratiu de ruïna no s'ajusta a la realitat, ja que, si bé es tracta d'edificis lògicament envellits i amb distint grau de manteniment (els més antics tenen 150 anys), no pateixen però ni modificacions considerables ni amputacions que en desfigurin el conjunt, ni tampoc patologies estructurals, com demostra el fet que fins avui no han deixat mai d'estar a plena activitat, amb indústries treballant-hi.

A més, el deteriorament físic d'algunes naus de Can Ricart no és motiu suficient per a la demolició, si el conjunt conté valors que el converteixen en un document excepcional que explica per edat, autoría, mida i funció, la plasmació urbanística dels inicis de la primera revolució industrial a Barcelona. En un moment, a mitjan del segle XIX, en què Ildefons Cerdà inventava la ciutat moderna i a Sant Martí de Provençals s'hi instal·lava de manera incipient el que acabaria sent la major concentració industrial de la península i el motor de l'economia catalana, uns industrials de Casserres, els Ricart, instal·laren al Poblenou una de les més importants fàbriques tèxtils del país. Un entramat de naus, places i carrers amb una organicitat i una qualitat

Dibuix de Can Ricart (jornada de portes obertes, 11 de juny de 2005)

gràcies a la qual han sobreviscut com espais productius fins avui, i en millors condicions que altres fàbriques també del Poblenou, com Ca l'Aranyó o Can Framis, de les quals l'Ajuntament no ha dubtat d'emprendre la rehabilitació. Can Ricart, doncs, és un document essencial de la nostra història que mereix ser conservat.

Salva Clarós

Empreses i districte industrial

A Can Ricart, s'ha destapat una cara no tan bonica del pla 22@: la redefinició d'usos industrials a la ciutat està comportant deslocalització i tancament d'empreses, amb pèrdua de llocs de treball. Aquest fet no previst, si més no sobre el paper, és conseqüència de la mediació immobiliària, més que no pas de la incompatibilitat d'aquestes empreses amb el nou entorn urbà de la Barcelona arrova. El que empeny ara determinades indústries a marxar no són els sorolls, els fums o el trànsit pesant, com en altra època, sinó estrictament la pressió que exerceixen les rendes del sòl en una àrea conquerida per a una nova centralitat metropolitana.

En els processos de transformació urbana es dóna sovint una lògica d'increment del valor de la propietat que jerarquiza les capes residents segons les seves rendes, i acaba determinant el desplaçament a llocs més perifèrics dels grups socials més febles. En el cas que ens ocupa, el pla 22@ fa similarment de selecció en el teixit empresarial

suma i la potència que li dóna l'entorn urbà el combinat òptim per a la innovació i pel desenvolupament d'una indústria puixant. De fet, el Poblenou sencer ha estat durant un segle i mig un exemple ben clar de com la diversificació d'activitats industrials i la coexistència de la gran indústria amb la petita i mitjana empresa, a voltes familiar, fou la gran estratègia productiva de Sant Martí, tal com explica Francesc Cabana a "Fabriques i empresaris, els protagonistes de la revolució industrial a Catalunya" qui, per cert, en un article publicat al diari Avui del 17 de juliol, esmenta la importància del conjunt industrial de Can Ricart i l'interès de conservar-lo.

La circumstància i alhora el contrasentit que empeny ara les empreses del Poblenou cap a fora de la ciutat és la gestió municipal, que deixa que el cost de la radicació sigui el principal determini de quines empreses poden existir al 22@ i quines no. A la pràctica, ho hem pogut veure a Can Ricart, on la mediació de l'Ajuntament, representat per JC

Maqueta rehabilitació virtual de Can Ricart

segons la seva capacitat de valor produït. D'aquesta manera el que acaba determinant els usos industrials de futur és, simplement, la capacitat econòmica i la productivitat de les empreses. Aquesta determinació dels usos i de les relacions entre les activitats, exercida per l'imperatiu immobiliari, no deixa de ser si més no curiosa perquè contradueix i dificulta la implantació al Poblenou d'un districte industrial arrova innovador i urbanament sostenible.

Per definició un districte tecnològic urbà ha de contenir barreja d'usos industrials manufacturers, junt amb els que són estrictament terciaris i més densos en coneixement, és a dir, la producció de béns i serveis d'alt contingut tecnològic, juntament amb la indústria auxiliar, els proveïdors, els estudis de disseny i de creació artística, els centres de recerca universitària... És precisament aquesta

Montiel, s'ha limitat a cercar acords entre promotors i llogaters perquè aquests marxin. És a dir, l'Ajuntament està més preocupat per l'execució urbanística que per la creació del magma empresarial. Però d'aquesta manera d'actuar no en surt un districte industrial arrova sinó simplement un centre urbà terciari, amb seus corporatives, bancs i hotels, cosa força diferent del que es planteja, si més no en la teoria, al Poblenou. Només una intervenció decidida de la Generalitat de Catalunya que emprengués polítiques actives de industrialització amb inversió pública podria fer desplaçar la iniciativa que ara s'ha entregat a mans del sector immobiliari. La implicació real de l'administració de la Generalitat en polítiques industrials, culturals i d'infraestructures és ara la principal demanda que es fa des de la ciutadania.

S. Clarós

FRUITERIES
July
C/. Llull, 181 **BCN** ☎ 93 485 23 33

GELATERIA
¡Que qui hatocho!
EL TIO CHE

FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

CLINICA VETERINARIA
POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

Tallers Iracheta: l'experiència humana del desnonament

Conseqüència de l'espoliació industrial, al 22@ hi ha persones, treballadors amb noms i cognoms, famílies senceres que estan patint una difícil situació que no saben ni com ni quan acabarà. Són els empresaris i treballadors dels 37 tallers que es troben a Can Ricart.

La Belén Sánchez Iracheta, que dirigeix una empresa familiar de mecanitzats de precisió ubicada a Can Ricart, ens apropa a la vivència humana que hi ha darrere del conflicte pel desnonament d'empreses.

Manuel Prieto i Belén Sánchez Iracheta (Tallers Iracheta)

El negoci, "Talleres Iracheta" fundat pel seu avi, Daniel Iracheta Bisecas, fill del Poblenou, va començar fa mig segle al carrer Marià Aguiló. Belén, fa nou mesos que va rebre la notificació que finalitzava el contracte de lloguer del seu taller de Can Ricart, moment en què ella, juntament amb els treballadors, va començar la seva pròpia lluita.

Desinformat, desatesos, enganyats... Empresaris i treballadors protesten per la informació privilegiada que hi ha hagut en el projecte de Can Ricart. La Belén se'n fa creus que, sabent de l'existència del projecte des del 2001, hagin trigat quatre anys a explicar-los què estava passant. Segons sembla, el propietari sempre els havia assegurat que mentre paguessin serien allà de per vida. "No demanem res que no sigui just. Si s'ha de marxar marxarem, però demanem unes condicions dignes per poder fer front a tots els inconvenients que suposa haver de traslladar el taller, molt probablement, fora de Barcelona", diu la Belén. "Demanem 60 milions, els necessaris per poder traslladar-nos i indemnitzar com cal els nostres treballadors que no vulguin venir". Es pregunta si això és demanar massa, i insinua on és el problema de la falta d'entesa: "Si fos propietat d'una immobiliària, ja hauríem arribat a un acord, perquè estan més acostumats a negociar. Però el Marquès ho vol tot".

Però, malgrat els judicis i les negociacions, els pactes no arriben i les tensions es fan evidents. En Manuel Prieto, un treballador del taller, explica el desconcert i la por que els està provocant tot aquest tema. La majoria del personal són treballadors d'entre 50 i 54 anys que no es poden prejubilar i que anirien directament a l'atur. Les situacions laborals que pateixen cada un d'ells són molt diferents i, per tant, les decisions que poden prendre cada un d'ells també són diferents en funció dels seus interessos, i això crea tensions mentre continuen treballant.

Fa poc, diu Manuel, va aparèixer publicada la notícia que cada empresa rebria 60 milions d'indemnització. "Ens vam fer il·lusions però ben aviat vam tornar a tocar de peus a terra", diu la Belén. "Res més lluny de la realitat, aquests 60 milions s'havien de repartir entre les 18 empreses que tenen el contracte vençut".

Però els problemes, el desconcert, l'angoixa, la por... no s'acaben quan finalitza la jornada laboral. Un cop apagades les màquines del taller tothom s'emporta les preocupacions cap a casa. En Manuel ens diu que "és impossible oblidar-te del tema quan arribes a casa. Cada un ho porta com pot. Particularment jo intento parlar-ne el

menys possible. Sí que comento amb la meua dona les últimes notícies, però procuro mantenir-me fort i dissimular l'estat d'ànim. Crec que ens en sortirem, però cada un ho viu d'una manera diferent. Hi ha alguns treballadors que estan patint depressions i que estan pendents tot el dia de les noves notícies. És molt difícil viure així."

I per si amb això no n'hagués prou, els problemes no s'acaben aquí. La Belén ens comenta que tot el conflicte ha afectat directament el volum de feina. "La propaganda i el boom mediàtic de Can Ricart han fet disminuir la nostra producció. Tenim clients que ja s'han buscat d'altres proveïdors per la incertesa que els provoca la nostra situació. Alguns clients es pensen que ja no estem treballant, o prefereixen assegurar-se un altre proveïdor més estable que no els pugui deixar a l'estacada".

I van passant els dies, i continuen les mobilitzacions, i els judicis segueixen el seu curs, però la paciència i l'esperança de molts empresaris de Can Ricart es va esgotant. Alguns d'ells han pres l'opció d'acceptar els diners que els ofereixen, per pocs que siguin, i marxar per por al risc que suposa quedar-se i haver d'acabar marxant més endavant amb una mà al davant i una altra al darrera.

La Belén no sap quant de temps més podrà aguantar. "La situació és esgotadora, la gent està espantada. Entenc que d'altres empreses acceptin els pactes. Aguantar fins al final pot significar tancar. No pots dir-li a ningú que es quedi quan hi ha el perill de perdre-ho tot. Si hi hagués un desnonament no tens temps ni de treure les màquines i et quedes sense res. Respecto la decisió de cadascú". Malgrat tot, la Belén també ha sabut trobar les parts positives a tot aquest malson. "Fins ara gairebé no coneixia ningú dels que treballen aquí. Ni tant sols sabia que hi ha un altre taller que fan el mateix que nosaltres. Tot el conflicte ens ha permès descobrir-nos i fer pinya. S'agraeix molt el suport dels companys". "Crec que tenim un compromís moral amb l'Associació de Veïns i Veïnes i amb tots els col·lectius que s'han volcat i han sortit al carrer per Can Ricart. He de reconèixer que a hores d'ara i després de nou mesos de lluita la moral no és la mateixa i estic bastant cansada. A vegades em costa assistir a les assemblees que es convoquen, però quan sento parlar la gent, quan els veig que fan propostes, que busquen solucions, que volen lluitar per salvar Can Ricart, llavors penso que val la pena i que jo no puc fallar".

Glòria Fillat / Carles Canela

Plaça de l'església del Sagrat Cor

El traçat del carrer de Pere IV, als entorns de El Sagrat Cor coincideix amb un paisatge fabril d'alt valor, es veu ara afectat pels plans urbanístics del 22@ i de l'obertura de la Diagonal. Entre els espais afectats es troba l'actual placeta del Sagrat Cor, que està situada sobre la traça virtual del carrer Marroc. Tot i que forma part indestruïble de l'entorn esmentat i constitueix formalment un element urbà de primer ordre, el planejament preveu eliminar-la per obrir el carrer Marroc en la seva confluència amb Pere IV.

Abans de l'estiu l'Ajuntament va aprovar un seguit de plans urbanístics del sector 22@ que posen èmfasi en l'obertura del carrer Marroc, un carrer que avui no tenim gaire present perquè està partit en quatre trossos que li resten continuïtat. El primer dels plans aprovats inclou la finca de Ca l'Alíer, edifici que cal preservar íntegre. El segon, és el de l'illa de Can Fitó, a Pere IV i Selva de Mar. El darrer, correspon a l'edifici del carrer Pere IV i Treball. Els tres plans inclouen edificis que considerem d'interès patrimonial pel barri.

Cap d'aquests plans afecta directament la plaça, només preveuen obrir el carrer just fins arribar per l'esquerra a la placeta, a la que serà la cruïlla amb el carrer Provençals i, per la dreta, fins a Selva de Mar. Les obres per urbanitzar el tram del carrer Marroc entre Fluvià i Bac de Roda s'estan fent aquests dies. Tot indica que tard o d'hora la placeta pot acabar desapareixent. Per tant, és ara que hem de fer veure a l'Ajuntament que cal trobar alternatives al traçat del carrer Marroc. Una possibilitat apuntada fa ja més d'un any entre responsables de 22@bcn i membres de l'AVPN i del FRB consistiria a desviar el carrer Marroc just per evitar la plaça, en el punt en què convergeix amb Pere IV. També hi ha la possibilitat de donar prioritat al carrer Perú com alternativa al trànsit que travessarà el barri transversalment, per no haver d'obrir la traça de Marroc pel damunt de la plaça del Sagrat Cor. Hi ha solucions doncs, Tot és qüestió de voluntat.

Semillas Fitó. Carrer Pere IV.

A banda de l'obertura del carrer Marroc, també ens preocupen les alçades excessives (60m) dels edificis que el pla de Ca l'Alíer preveu que ocupin la façana del carrer Pere IV, just a la cantonada confrontada amb l'església. Fent un petit exercici d'imaginació podrem veure com queda l'església, sense plaça, amb una torre de 60 m al costat i una calçada immensa al davant que deixarà lluny l'altra vorera: la de la Escocesa.

Comissió d'Urbanisme AVPN

francesc creixell
PERRUQUERS
C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

Ventanas • Galerías • Persianas de aluminio • ...etc.
ARTIMETAL
ALUMINIO • HIERRO
C/ Pallars, 392-400 (Galerías Montseny)
08019 BARCELONA
Tel. 93 3070942 - 93 3088055 Fax. 93 3070942
E-Mail: artimetal@artimetalcah.com www.artimetalcah.com

ALMOGÀVERS, 233
08018 BARCELONA
M.I.B.S.E.
IMATGE I SÒ • LINEA BLANCA • AUDIO PORTÀTIL
Tels: 93 300 5116 / 93 300 6658
Fax: 93 309 4189 - mibse@cconline.es

2002 BCN
EL MÓN DEL PERNIL
ESPAI IBÈRIC

Sancho de Ávila, 176 Tel. Fax. 93 320 83 67

Villarroya
SABATERS DES DE 1870
Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

REFORMES INTEGRALS DE CUINA I BANY.
Pujades, 174 - T 93 485 35 74
www.destil.net
E-Mail: pujades@destil.net
Destil
CUINES - BANYS
també a Gran Via, 218-220

Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ºª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

El nostre convidat d'avui es diu Grey Rosas, te 25 anys i en fa tres que va arribar a Barcelona procedent del Perú; és parella de la Iolanda, veïna del Poblenou i, tots dos, esperen amb il·lusió una filla que es dirà Inca i naixerà l'octubre vinent.

Poblenou.- Hola Grey, ens agradaria que ens expliquessis on vas néixer.

Grey.- Sóc de Huaraz, un poble situat a 400 Km de Lima al peu de Huascarán, la segona muntanya més alta d'Amèrica del Sud, amb 6768 Km. d'altura. Hi viuen entre 60 i 80 famílies i les cases són de fang i palla.

PN.- Com veus la situació del Perú?

Grey.- No hi ha feina ni per a joves ni per a grans. S'ha de buscar cada dia alguna manera de guanyar diners i es fa de tot, cada dia una feina diferent que no té continuïtat. Un 70% de la població treballa sense contracte. Només els funcionaris i els treballadors de multinacionals tenen seguretat social.

Les parelles que es casen viuen amb els pares i tenen molts fills per, de manera inconscient, protegir-se pel futur. Sempre hi haurà un bon fill que es quedarà amb ells.

PN.- Parla'ns de la teva vida al Perú.

Grey.- La família al Perú és força diferent. La dona és qui assumeix el fill, l'home els engendra però molts sovint no se'n fa responsable. Tinc un total de 10 germans, però jo vaig conèixer amb dos, fills de la meua mare i el seu segon marit, que em va adoptar quan tenia 6 anys.

Els meus pares van baixar de les muntanyes buscant una vida millor i es van instal·lar en el que s'anomenen "assentamientos humanos" que són els barris més marginats del Perú.

PN.- Com són els teus pares?

Grey.- Al meu pare biològic el veia un o dos cops l'any. El pare amb qui vaig viure és una bona persona; treballa a la confecció, en un taller que fa roba per a l'empresa Mango. Treballa des de les 7 del matí fins a les 10 de la nit. Fins després de 25 anys no ha aconseguit un contracte; actualment està regularitzat i té seguretat social. El sou és molt baix.

Pel que fa a la meua mare, és per ella que sóc com sóc; vaig començar l'escola quan tenia 6 anys i va voler sobretot que acabés els estudis.

PN.- Què has estudiat i quines han estat les teves feines?

Grey.- He fet primària i secundària. Des dels 8 anys, vaig fer petits treballs per ajudar econòmicament a casa. Encara recordo que la meua primera feina va ser vendre unes bossetes de gel de gustos diversos, que portava dins una capsa de porexpan penjada al coll, i que durant l'estiu venia pel carrer tot cridant "chupetes!". No en podia menjar cap, perquè sinó perdia el negoci. Després he fet de tot: treballar a la construcció, vendre, portar encàrrecs, fer adobs... tot allò que em podia servir per guanyar alguns diners. Els tres darrers anys vaig ser en una benzineria. Quan vaig tenir 14 anys jo vaig construir la nostra casa, "gràcies" a totes aquelles feines...

PN.- Ho he entès be? Explica-m'ho.

Grey.- L'avantatge de fer feines tan diferents és que aprens molt. La casa és com totes, de fang i palla, i jo volia que fos com un castell. La primera habitació em va quedar torta del tot, les altres van sortir molt be. Vaig fer-hi fins i tot bany.

Quan els fills treballen a l'estranger se sap, perquè les cases són impressionants, es tenen cotxes i molts luxes. La meua família encara viu a la casa que jo vaig fer i n'estic molt orgullós.

PN.- Com va ser que vas venir a Barcelona i com vas conèixer la Iolanda?

Grey.- A Perú vaig conèixer la Montse,

una noia catalana; ens vam enamorar i em va ajudar perquè vingués aquí a estudiar. Després d'un any de convivència ens vam adonar que no ens estimàvem prou per continuar i ho vam deixar córrer. Entre tots dos queda una bona amistat.

La Iolanda la tenia vista al CEIP Lope de Vega on estudiava la seva filla, que es quedava al menjador de l'escola d'on, com ja t'he dit, sóc monitor. Més tard ens varen presentar al cicle de cinema Llatinoamericà, la resta ja ho veus, ens estimem i estem esperant el naixement de la nostra filla amb molta il·lusió.

PN.- Has dit que venies a estudiar. Què estudies i què penses fer en el futur?

Grey.- Tinc un projecte. Faig un mòdul formatiu de grau superior, en educació infantil, per passar després a la universitat on segurament faré pedagogia. Compagino els estudis amb un treball a l'aeroport de 5 a 11 h. del matí i el de monitor els migdies. Sé que trigaré temps a acabar la carrera, però després tornaré al Perú per fer una escola bilingüe, amb el quitxua i el castellà, per a nens i nenes al poble de la meua besàvia.

PN.- Què té d'especial el poble de la teua besàvia?

Grey.- Tots els que hi viuen són indígenes, com jo, ells encara conserven la seva identitat i això els fa especials per a mi. Hi ha molts nens i hi falta de tot. Els pares ensenyen la seva professió, però hi ha fam intel·lectual. Els nens volen estudiar i no tenen eines.

PN.- De tots els amics que hem conegut en aquest apartat de la revista, ets el primer que parla tan bé el català i que ens diu que vol tornar al seu país.

Grey.- Al Perú l'indígena està discriminat. En igualtat de condicions en una oferta de treball, la prioritat és pel blanc o pel mestís. La llengua dels meus avantpassats és el quitxua, però els pares no l'ensenyen als seus fills per protegir-los i aconseguir que tinguin millor sort. Sé com n'és d'important la defensa d'una llengua; per això i per respecte a la gent d'aquí, he après català.

PN.- Tu que hi dius Iolanda?

Iolanda.- M'agrada el seu projecte i el comparteixo; queden anys per endavant, però m'agradaria poder recolzar-lo. Tots dos aprenem quitxua pel nostre compte, però és molt difícil i canvia segons la procedència. Quan telefonem al Perú, l'àvia em corregeix les paraules que no dic bé i és aleshores quan m'adono que potser el material que hem aconseguit no és el ancashino (la seva regió de

procedència), potser haurem de pensar a estudiar-lo en una escola d'idiomes... En Grey l'ha sentit parlar als seus pares i m'ensenya com l'he de pronunciar, això sí que ho té molt clar!

PN.- Com veus el futur del teu país, Grey?

Grey.- Tots els governants van fer molt de mal, hem heretat molta corrupció a tots nivells i això no es pot canviar en 4 anys de legislatura, els sous són molt baixos i per sobreviure tothom fa negoci: els policies cobren favors, els mestres aprovats...

D'altra banda un 95% de la població és molt religiosa i la seva influència és molt important en el sentir de la gent. El missatge que un és pobre perquè és la voluntat de Déu, apaga qualsevol esperit de superació.

L'educació és l'única eina que pot canviar els valors d'un país.

PN.- Què és el que menys t'agrada de Barcelona?

Grey.- Que la gent fan grups molt tancats, parlen d'integració però no tenen amics d'altres països que comparteixin amb les seves famílies, i per l'immigrant el concepte d'amistat és una altra cosa. La persones que surten al carrer cridant no a la guerra ho fan puntualment, com si fos l'activitat del dia, i els compromisos van més enllà...

PN.- I del Poblenou, què és el que més t'agrada?

Grey.- Abans vivia al Casc Antic i ningú sabia qui era. Viure al Poblenou és molt perquè la gent et saluda pel carrer, els nens que et coneixen, expliquen als seus pares que ets el seu monitor de menjador...

Viure al barri marca una diferència.

Montse Milà

Urbanisme

Anna M. Ribas: La destrucció del patrimoni i la desaparició de la plaça em provoquen desconcert i indignació.

L'Anna M. és membre de les Germanetes de l'Assumpció i, amb la seva comunitat, fa anys que viu al Poblenou i col·labora a la parròquia del Sagrat Cor. És membre activa del moviment veïnal i del Fòrum de la Ribera del Besòs.

La plaça del Sagrat Cor no té gaires veïns a prop, però és un punt de referència per a la gent de l'entorn. La parròquia té un sector territorial d'influència força important i, en aquesta plaça, s'hi reuneix població molt diversa amb motiu de celebracions com casaments, batejos, enterraments...; també quan els petits van a catequesi i les mares els esperen fent una mica de tertúlia, o quan hi ha esplai i un munt de criatures hi juguen. També quan la gent gran té

Quina carta europea?

He buscat per casa la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat, que ens va enviar l'alcalde: "...els ciutadans i ciutadanes tenen dret a un desenvolupament urbanístic ordenat que garanteixi una relació harmoniosa entre l'hàbitat, els serveis públics, els equipaments, els espais verds i les estructures destinades als usos col·lectius.

Les autoritats municipals duen a terme, amb la participació dels ciutadans i ciutadanes, una planificació i una gestió urbanes que assoleixin l'equilibri entre l'urbanisme i el medi ambient.

Naus de Ca l'Alíer i església del Sagrat Cor

alguna activitat, o quan el barri es mobilitza com fa uns anys, amb motiu de la tancada dels immigrants.

Així doncs, la decisió de l'Ajuntament de fer-la desaparèixer...?

La destrucció del patrimoni que es du a terme al nostre barri i la proposta urbanística que farà desaparèixer la plaça, em provoquen desconcert i indignació perquè en res afavoreixen la relació harmoniosa entre l'hàbitat... i els usos col·lectius. No es té en compte l'impacte que causarà en el territori. És evident que els nostres representants prescindeixen totalment de l'opinió dels veïns, no sé veure la participació ciutadana de què es parla en la carta europea.

En aquest marc, es comprometen a respectar el patrimoni natural, històric, arquitectònic, cultural i artístic de les ciutats i a promoure la rehabilitació i reutilització del patrimoni construït, per tal de reduir les necessitats pel que fa a les noves construccions i al seu impacte en el territori".

Què creus que cal fer?

Els veïns ens hem d'organitzar i fer arribar a l'Ajuntament la nostra opinió. No es pot deixar de lluitar.

Montse Milà

El col·lectiu Apropem-nos, mancat de recursos

“Ja fa quatre anys que ens trobem en aquest maig tan festiu, gràcies a Apropem-nos. Un projecte ple d'il·lusió, amb classes de català, castellà i àrab, espais de convivència, d'intercanvi d'opinions, reflexions, músiques, sabors... Apropem-nos és un munt de gent que treballa, s'il·lusiona i lluita perquè Poblenou sigui un barri on tothom, vingui d'on vingui, s'hi trobi bé. Gaudim tots i totes d'una oportunitat única; compartim els carrers, les places, les cases... tot vivint el privilegi d'aprendre de tothom per poder ser més feliços.”

Amb aquestes breus paraules dites en quatre idiomes, va començar la festa d'Apropem-nos a la placa de Can Felipa dins del marc de les festes de maig d'aquest any. Però aquest ambiciós i necessari projecte pot estar en perill si es confirma que l'Ajuntament retallarà les subvencions que habitualment li venia donant. Les entitats que formem part d'Apropem-nos, juntament amb els Serveis Socials del Districte, no podem comptar a partir d'ara amb la persona que feia de coordinadora i lligava les activitats del col·lectiu. La notícia ens ha arribat just abans de començar les vacances d'estiu. A la tornada, haurem de plantejar-nos quines accions emprenem per evitar que aquest fet sigui irreversible.

redacció

Els lofts il·legals, els polítics i la jet set

Com ja coneix tothom, perquè en aquesta revista ens hem fet un fart de denunciar-ho, al Poblenou hi viu força gent en la il·legalitat. Es tracta de persones que, en contra de les normes urbanístiques, han ocupat i adaptat antics recintes industrials ara en desús per viure-hi. El frau es produeix gràcies al concurs de tres interessos: els llogaters o compradors, els propietaris dels edificis industrials que busquen una major rendibilitat compartimentant i oferint-los com habitatge, i, finalment, l'Ajuntament que simplement fa la vista grossa i permet la infracció. De la motivació dels tres agents còmplices, la que menys s'entén és la de l'Ajuntament que, en lloc de perseguir el frau i sancionar els infractors, ignora el fet tot i les repetides denúncies de l'AVPN tant al districte com a 22@bcn,sa. L'única explicació que se'ns acut és que l'administració municipal té por de destapar aquest frau que afecta gent adinerada de la ciutat. Probablement, amics o coneguts de persones rellevants de l'Ajuntament. El tres partits polítics que governen a l'Ajuntament coneixen l'escàndol urbanístic, però cap d'ells no s'hi ha pronunciat encara.

redacció

Comissió de seguiment habitatges 22@

El passat 12 de juliol es va reunir la Comissió de Seguiment dels habitatges que s'han de construir en l'àmbit del 22@. A la reunió es va informar de les noves promocions previstes fins al 2010 i que sumen aproximadament 1.575 habitatges. Els primers que s'han començat a construir han estat els 70 que promou la cooperativa Prohabitat 2000, al

carrer Cristóbal de Moura. En total, hi ha prop de 510 llicències atorgades per començar a construir en l'àmbit 22@.

La Comissió va manifestar la necessitat de conèixer en detall les diferents promocions per garantir que les condicions de l'acord es compleixin escrupolosament. També es va informar que la propera promoció que farà una cooperativa veïnal al 22@ serà en l'àrea de Lluç-Pujades Llevant, on es pensen fer 106 habitatges. És possible que la cooperativa adjudicatària d'aquests habitatges comenci a cridar les persones que són a la llista de preinscrits abans que acabi l'any.

Sobre el registre únic, la Generalitat havia manifestat que abans de l'estiu estarien elaborats els criteris; encara en aquests moments no hi ha res concret. Tot i així, les persones que tinguin necessitat d'habitatge ho poden manifestar a les oficines d'habitatge o al mateix Patronat Municipal de l'Habitatge, segons ha indicat el propi Ajuntament. L'oficina d'habitatge al Poblenou és a la Rambla del Poblenou 147 i la pàgina web per accedir-hi és: www.bcn.es/habitatge. Passades les vacances, es reuniran novament les entitats que formen part de la comissió per decidir de quina manera es dona una informació més àmplia a tothom.

redacció

De Parcs, carrers i rodonas

El passat divendres 15 de juliol el Plenari de l'Ajuntament de Barcelona va aprovar obrir el carrer Cristòfol de Moura a través del que serà el futur Parc Central. Aquesta decisió es suma a la ja presa anteriorment de també fer passar pel mig del Parc el carrer Espronceda. El futur parc estarà travessat doncs per dos carrers que el dividiran en quatre trossos. En un últim intent per evitar aquesta lesió que considerem greu, les quatre entitats de la Comissió de seguiment del Parc (CER Bac De Roda, Agrup. Recr. Grup Civit, A. V. Granvia-Perú-Espronceda- i AVPN) vam adreçar una carta al regidor d'urbanisme, Xavier Casas, tot advertint de la contradicció i la hipocresia que representa fer pronunciaments a favor dels vianants, de la pacificació del trànsit, de la ciutat sostenible... mentre els fets reals van per una altre camí. L'aprovació del Pla no serà un obstacle per continuar denunciant aquest fet, perquè el barri encara recorda bé que el cinturó del litoral era també un pla aprovat i la mobilització veïnal va aconseguir que passés soterrat pel Poblenou, donant lloc a l'actual parc del litoral. Tres dies abans d'aquesta aprovació, el regidor Narváez va convocar la Comissió de seguiment per plantejar com a alternativa a l'obertura de Cristóbal de Moura pel mig del Parc, l'eliminació de la rodonas de la Rambla amb Pallars, amb la finalitat de desviar el trànsit de Cristòfol de Moura per aquests carrers. Les entitats presents van considerar no pronunciar-se de moment perquè segurament hi ha altres solucions i cal debatre-les amb el barri.

Finalment, Narváez va acceptar convocar un ampli ventall d'entitats al setembre per debatre el tema i va admetre que, malgrat que ara s'hagi aprovat l'obertura del carrer Cristòfol de Moura, se'n podria aturar l'execució a través d'al·legacions.

Per altra banda, en aquesta reunió es van presentar els darrers retocs del disseny del Parc fets per l'equip de Jean Nouvell. Serà un Parc immers amb una gran creativitat

vegetal, en permanent joc amb la llum. El seu cost estarà entre els 17 i 19 milions d'euros. Caldrà veure que el seu disseny el connecti amb Can Ricart i amb la trama urbana de Pere IV. Si no fos pel pas per l'interior dels carrers

carregats de cotxes, amb fum i soroll, el Parc podria ser d'allò més interessant.

Joan Maria Soler

Bústia

A continuació publiquem una carta que ens ha adreçat el Regidor del Districte, Francesc Narváez, i que és una rèplica a una informació apareguda al núm. 40 d'aquesta revista. Fèiem esment als moviments frustrats fets des del Districte per atraure el capital necessari per rehabilitar la fàbrica de Can Saladrigas (Barcelona Activa, MACBA). Sigui com sigui, i vinguin d'on vinguin els diners, ja fa 6 anys que Can Saladrigas espera una biblioteca. Ens agradarà que el Regidor ens desmenteixi, sobretot amb els fets.

La biblioteca de Can Saladrigas s'iniciarà aquest any

En relació amb l'article publicat al núm. 40 de la revista El Poblenu (AVPN), sota el títol de "Narváez no troba diners per a la biblioteca de Can Saladrigas", signat per la Comissió d'Equipaments de l'AVPN, voldria indicar el següent:

1er. L'article està farcit de mitges veritats, imprecisions i mentides, cosa que considero d'una enorme gravetat i irresponsabilitat per part de qui ho signa i de qui ho publica, ja que l'obligació de tot mitjà de comunicació, tingui més o menys abast, més o menys repercussió, és ser rigorós i explicar les coses com són, ni més ni menys.

2on. Per deixar-ho ben clar davant de tots els veïns del barri, el nou Casal de Gent Gran del Taulat es va inaugurar el 13 de novembre —amb una gran festa ciutadana on van participar moltíssimes persones— i, en cap cas, després d'estar aturat durant uns anys o durant el mes de setembre de 2004, com s'afirma a l'article... Però, a més d'això, el Districte de Sant Martí, per aconseguir que tot el barri pogués conèixer les singularitats i característiques d'aquest equipament municipal, va organitzar prèviament unes jornades de portes obertes dels dies 17 i 18 del mes de setembre de l'any 2004.

3er. La biblioteca de Can Saladrigas ja té reserva pressupostària per a aquest mateix any, per tant els diners hi són i s'han trobat (no al contrari, com diu la revista). Es tracta, com es pot deduir pel volum de la iniciativa, d'un projecte amb pressupost plurianual que començarà aquest any amb l'objectiu que estigui acabat el 2007.

4t. Lamento corregir tots aquests errors, veritablement els més greus de l'article, però considero que és la meua obligació informar als veïns i a les veïnes del Poblenu de la veritat de les coses.

Cordialment,
Francesc Narváez i Pazos
Regidor del Districte de Sant Martí

EXTRA TEATRE

Un total de vint-i-cinc companyies que treballen amb els llenguatges de la dansa-teatre, el circ, el clown, la performance i el teatre de carrer aplegaran enguany, en la tercera edició, un recorregut on el públic podrà gaudir d'espectacles continuats durant els dies 13, 14, 15 i 16 d'octubre. Places i teatres del Poblenu s'ompliran d'arts escèniques. Podeu demanar el programa al Centre Cívic Can Felipa o consultar la web: www.escenapoblenu.com

LES COMPANYIES PARTICIPANTS D'AQUESTA 4A EDICIÓ SON:

Cia. Circ Pànic amb Serveis a domicili (circ)

Cia. Pez en Raya amb Hot Burrito (Teatre de gest/clown)

Col·lectiu Anatòmic amb Raw (multimedia performance)

Cia. Marta Galán amb El Perro (Teatre)

Cia. Cascaí Teatre amb Le Paradís (gest/Màscares)

Luciano Federico amb Loko Tidiano (Teatre absurd)

Diego Anido amb Paperboy (teatre absurd)

Pat Hillaire amb Da li li da da (multimedia performance)

Pierre Basten (música)

Cia. Pole Pole (música)

Cia. Moveo Teatro amb Marelle (teatre de gest)

Cia. Teatre Dejavú amb Pin Ups (teatre d'objectes)

Cia. Andrés Waksman amb Laboratorio de Solos (dansa)

Cia. Lapsus amb Scratch, sueños que nacen y mueren (dansa)

Fédéric Ollereau amb Ensanche (dansa performance)

Cia. Filipeto amb La Fabri-què? (teatre de gest)

Cia. La Cofradia amb Cita a Tombuctú (vídeo dansa)

Adrian Schwarstein amb dansa (teatre de carrer) (entre d'altres)

ORGANITZA: Escena Poblenu Festival de Tardor amb la direcció artística d'Ada Vilaró i Sergi Estebanell.

AMB LA COL·LABORACIÓ DE: Centre Cívic Can Felipa, Casino l'Aliança del Poblenu, Centre Moral i Cultural del Poblenu, Local Alas.

AMB EL SUPORT DE: Ajuntament de Barcelona, Districte de Sant Martí, Pla Jove, ICUB i Generalitat de Catalunya (ICAC).

reformas del hogar

MUEBLES DE COCINA
—
CUARTOS DE BAÑO
—
PAVIMENTOS
—
REVESTIMIENTOS

exposiciones en:

C/ ROGER DE FLOR, 86
08912 BADALONA
TEL. 93 388 11 58

C/ PALLARS, 232
08005 BARCELONA
TEL. 93 300 32 57

70 Habitatges protegits
al Carrer Cristòfol de Moura.

UN PROJECTE DE QUALITAT
FET REALITAT.

